

Bratr HARRY ODEŠEL K NEBESKÝM OHŇŮM

RNDr. Jaromír Sofron – HARRY

(*16. 12. 1932 – †12. 6. 2022)

Poslední rozloučení bude při mši svaté v kostele Nejsvětější trojice a sv. Šimona a Judy v Dýšině ve čtvrtek dne 23. 6. 2022 v 15:00.

Botanik, geobotanik a pedolog, autor vlastivědných a přírodovědných prací ze západních Čech a bibliografie Šumavy. V roce 1951 maturoval na gymnáziu v Rokycanech. Externě studoval na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

Byl dlouholetým členem Západočeské pobočky České botanické společnosti, do září 2019 byl členem jejího výboru.

Působil jako pedagog, pracoval v referátu ochrany přírody v Krajském středisku památkové péče a později – v letech 1970–2009, vedl botanické oddělení Západočeského muzea v Plzni. Autor vlastivědných a přírodovědných prací západních Čech a bibliografie Šumavy. V roce 1991 převzal za svoji práci Cenu města Plzně.

Z hlediska botaniky fungovalo Západočeské muzeum dlouhou dobu pouze jako pasivní depozitář získaných sbírek. Botanické oddělení Západočeského muzea se začalo postupně konstituovat nejprve přijetím M. Šandové v roce 1969 a poté Jaromíra Sofrona v roce 1970, kdy bylo ustaveno samostatné oddělení botaniky, jež přes pozdější organizační změny existuje dodnes. V roce 1990 nastoupila jako odborná pracovnice J. Nesvadbová, čímž došlo k vytvoření známého a dlouholetého tandemu J. Sofron – J. Nesvadbová, zodpovědného mimo jiné za zpracování Květeny Plzně a Dějin botaniky západních a jihozápadních Čech.

V roce 1942 spoluzaložil klub Hoši z přírody, inspirovaný Rychlími šípy z Mladého hlasatele. Již tehdy v sobě objevil zájem o přírodu, kterou s chlapci z klubu pozorovali a zkoumali.

V červnu 1945 se přihlásil do obnoveného střediska Junáka v Chrástu, v témže roce absolvoval první tábor a na podzim skládal skautský slib. Souběžně cvičil i v Sokolu a v roce 1947 se zúčastnil sokolského tábora na Mži. Cvičil jako dorostenec na Vsesokolském sletu v roce 1948. V chrásteckém středisku setrval až do nuceného ukončení činnosti po únoru 1948. Ještě počátkem 50. let vyvíjeli s několika kamarády tajnou roverskou činnost. Vzpomínal na setkání v P. Methodem Klementem (zakladatelem Legio Angelica) v Sázavském klášteře v roce 1952.

V roce 1968 se stal členem 76. OSJ (oddílu starších junáků). Oddíl pokračoval ve schůzkách i po zákazu v roce 1970, ovšem pouze do prvních výsledků ze strany StB, která odposlouchávala místnost, kde se scházeli.

Po listopadu 1989 pokračovali přibližně ve stejném složení jako 20. klub oldskautů Stará stopa, jehož byl Harry dlouholetým vůdcem. Redigoval časopis Posel pro oldskauty Západočeské oblasti Bílého orla. Byl instruktorem lesních škol pro skauty i oldskauty, dlouhá léta pomáhal jako zkušební komisař při vůdcovských zkouškách chlapeckého a dívčího kmene. Stal se archivářem a knihovníkem ORJ Plzeň-město.

Publikoval množství odborných přírodovědeckých statí, ve skautských časopisech (zejména v Pošumavském hlasateli a posléze v Krajem šesti řek) vyšla řada jeho článků o skautských osobnostech. Byl spoluautorem katalogu k výstavě Historie skautingu na Plzeňsku (1991) a poté sepsal obsáhlejší Stručný nástin historie skautingu na Plzeňsku, který vyšel v roce 1994 ve Sborníku Západočeského muzea. Jeho bibliografie čítá stovky položek.

Od mládí až do důchodového věku rád běhal (Běchovice, Velká Kunratická), v zimě se účastnil běžkařských závodů (mj. 20x Jizerská padesátka), absolvoval mnoho dálkových pochodů 50 km, výjimečně i 100 km. Věnoval se vysokohorské turistice – zdolal přes 100 tatranských dvoutisícovek, prošel hory Rumunsko, Bulharsko a Slovinsko, po revoluci pak vystoupil na množství alpských vrcholů. Prochodil takřka všechna slovenská pohoří, většinou sám. Svě cesty často spojil se základním botanickým průzkumem. Po roce 1989 stihl procestovat západní a severní Evropu, severní Afriku a národní parky západu USA. Až do svých posledních dnů aktivně pomáhal s pořádáním plzeňského skautského archivu a zajímal se o skautské dění. Bratře Harry, budeš nám chybět.

Petr Náhlík – Vokoun a David Koura – Dodýš
červen 2022

Bibliografie (pouze významné publikace), jinak napsal stovky odborných článků:

J. Sofron & J. Nesvadbová /editoři/ (1997): Flóra a vegetace města Plzně. - 200 p., Západočeské muzeum Plzeň.

J. Sofron & J. Nesvadbová (2009): Nástin dějin botaniky v západních a jihozápadních Čechách. - Sborník Západočeského Muzea Plzeň, Příroda, 112: 3-170.

J. Sofron (2012 - 2017): Krajinou při řece Klabavě od pramene k ústí